

★ ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ★

Η ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ.

Στὸ τελευταῖο φύλλο τοῦ «Νουμά» ἐδημοσιεύθη ἕνα ποιηματάκι τοῦ Γκαίτε, σύμποιο ποιηματάκι, ἀπλό, μὰ μὲ θαυσιά, θαυμάσια ἐννοία.

Τὸ ποιηματάκι αὐτὸ λέγεται «Κατ' ἡγήσθη» καὶ μέσα στοὺς δέκα στίχους του κλείνεται ὅλο τὸ μυστικὸ τῆς ιδιοκτησίας, πὺν πρώτη ἀρχὴ τῆς ἦταν ἡ ἀρπαγῇ.

Ὁ δάσκαλος:

Στοχάσου, ποιὸς σοῦ χάρισε,
γιέ μου, τὸ θιός σου;
Γιατὶ δὲν τὸ ἀπόχτησες;
οὐ μοναχός σου.

Τὸ παιδί:

Ἄ! τῷω ἀπ' τὸν πατέρα μου.

Ὁ δάσκαλος:

Κ' ἐκείνος ἀπὸ ποῦ;

Τὸ παιδί:

Ἀπ' τὸν παπποῦ.

Ὁ δάσκαλος:

Μὰ σιάσου, δά! Καὶ σιὸν παπποῦ
ποιὸς τῷχε χαρισμένο;

Τὸ παιδί:

Τῷχε παρμένο!

Ἀπλ. ἀρπαγμένο. Καὶ νά, πῶς μέσα σὲ δέκα στίχους ὁ μεγάλος ποιητής, πὺν ἄγγιξε ὅλα τὰ θέματα τῆς ζωῆς καὶ τῆς τέχνης, δίνει ἕνα μάθημα, ἕνα σωστὸ μασιτίγωμα ἀντιπλουτοκρατικὸ, πρώτης γραμμῆς. Τὰ θεμέλια τῆς σημερινῆς κοινωνίας εἶναι ἀνήθικα, σαθρά, ἀπὸ τὸ πρῶτον ἑλικόν τῆς εἶναι ἡ ἀρπαγῇ. Κι αὐτὰ τὰ θεμέλια ἔρχεται σήμερα ὁ ἐργάτης νὰ τὰ ἡθικοποιήσῃ, καὶ σιγὰ σιγὰ νὰ τ' ἀλλάξῃ. Εἶναι, βλέπετε, ἴσους ἀπλὰ τὰ πράγματα.

ΓΛΩΣΣΟΚΟΠΗΜΑΤΑ

Ἐξακολουθοῦν τὰ γλωσσοκοπήματα οἷς ἀσικὲς ἐφημερίδες κατὰ τῆς Δημοτικῆς γλώσσης. Ἀναμνησθῆναι τὰ ἴδια παλαιότερα ἐπιχειρήματα, τ' ἀριθμοῦντα ἡλικίαν ἡμίσεος καὶ πλέον αἰῶνος τὸ καθένα τους, ἀπακαλοῦνται ἐκ τῆς ἐφεδρείας ὁ περιφημὸς Παλιόκουδένιας καὶ ἡ περιπόθητη Κι-χρημπαρά, θγαίνει ἀπὸ τὸ ξύδι τὸ τουρσοποιημένο Πρωτοβάρεμα καὶ τὸ Σοφία σοῦζα! καὶ ἡ καθαρευουσιάνικη μανία δὲν ἀναγνωρίζει κατένα ὅριον στὴν βλακώδη παραποίηση καὶ τὴν φαιδρὰν παραμόρφωση διαφόρων λέξεων, πὺν τίς φορῶναι, μὲ ἐλαφρὴ τὴν συνείδηση, σπὴ ράχη τῆς κακομοιριασμένης τῆς Δημοτικῆς.

Ἐν τούτοις οἱ ὑπέρμαχοι τῆς Καθαρευούσης, ἀραδιάζοντες τὰ ὑπὲρ αὐτῆς ἐπιχειρήματα, ἔχουν παραλείψει δύο, τὰ σπουδαιότερα. Πρῶτα πρῶτα ἡ καθαρεύουσα μᾶς χρειάζεται γιὰ νὰ συμπληρώσουμε μὲ κοῦφια λόγια τὸ κενὸν τοῦ ἐγκεφάλου μας, τὸ ὅποιον κενόν, ἡ ἀναθεματισμένη ἡ Δημοτικὴ, ἔχει τὴν δύ-

ναμιν νὰ τὸ ξεσκεπάσῃ. Ἐνα ἄρθρον λ.χ. γραμμένο στὴν ὑπερκαθαρεύουσαν, ἀλλὰ Καθαράκη, σὲ καταπλήσσει κι ἂς εἶναι γεμᾶτο ἀέρα φρέσκο. Δεύτερον, ἡ Καθαρεύουσα σὲ βοηθεῖ νὰ λέγῃς ἢ νὰ γράφῃς τὰ βρωμερότερα πράγματα, χωρὶς νὰ κοκινίῃς οὔτε σὺ οὔτε ἐκεῖνοι πὺν σὲ ἀκοῦν ἢ πὺν σὲ διαβά-ζουν.

— Τί σημαίνουν δὲν αὐτὰ τὰ ἐπίθετα πὺν μᾶς ἀραδιάζετε κατὰ τοῦ ἀντιπάλου σας; ἐρωτοῦσε κάποιον κυρία ἕναν πὺν εἶχεν ἐξεμέσει κατὰ τοῦ ἀντιπάλου του ὅλα τὰ εὐώδη Ἀριστογάνεια ἐπίθετα.

— Σημαίνουν πολλά καὶ πολλά! τῆς ἀποκρίθηκε χαμογελῶν πονηρός.

— Μὰ δὲν καταλαβαίνα τίποτε!...

— Περὶ αὐτοῦ ἴσια ἴσια πρόκειται!...

Βλέπετε, ὑπάρχει καὶ μὴ γλώσσα πὺν εἴμπορεῖ κανεὶς νὰ βρῇ μ' αὐτὴν καὶ νὰ αἰσχρολογῇ ἀκινδύνως.

«Κοινωνία»

*** ΤΥΠΟΣ ***
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΓΚΑΙΤΕ:

Μινιδόν.

Μετάφρασις ΗΛ. ΒΟΥΤΙΕΡΙΑΗ.

ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΪΛΔ:

Ἡ μπαλλάδα τῆς φυλακῆς τοῦ Ρίντιγγ.

Μετάφρασις Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΥ.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΣΕΧΩΦ:

Τὸ σπῆτι μὲ τὸ ἀέθωμι
καὶ ἄλλα διηγήματα.

Μετάφρασις ΑΘ. Π. ΜΙΧΑ.

ΙΒΑΝ ΤΟΥΡΓΚΕΝΙΕΦ:

Φάουστ.

Μετάφρασις ΗΛ. Π. ΒΟΥΤΙΕΡΙΑΗ.

BENIAMIN ΚΩΝΣΤΑΝ:

Ἀδόλφος.

Μετάφρασις ΚΩΣΤΑ ΟΥΡΑΝΗ.

ΑΡΘΟΥΡ ΠΑΝΣΟΜ:

Ὁ Ὁσκαρ Ουάιλντ καὶ τὸ ἔργον του.

Μετάφρασις Κ. Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

διὰ τοὺς κ. κ. ὁδοντοίατροὺς

Εἰς τὸ κατάστημα LABARBERA, I. KANARH καὶ Σία, Σταδίου 3, παρελήφθησαν τὰ ἀναμενόμενα ὁδοντοιατρικὰ εἶδη τοῦ ἐν Λονδίῳ Οἴκου C. ASH SONS et Cie.